

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 189. — STEV. 189.

NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 12, 1932. — PETEK, 12. AVGUSTA 1932

VOLUME XXXX. — LETNIK XXXX

HOOVER PRIPOROČA SPREMENBO SUHAŠKE POSTAVE

PRESEDNIK JE ZA TO, DA POSAMEZNE DRŽAVE UREDE VPRAŠANJE GLEDE PIJAČE

Predsednik Hoover je odločno proti črtanju vojnih dolgov, namignil je pa, da bi bila poravnava mogoča. — Krivdo za neizvajanje suhaških postav je naprtil takozvanim "mokraškim" državam. — Demokratom je očital, da so hoteli vprizoriti roparski napad na zvezne finance.

WASHINGTON, D. C., 11. avgusta. — Danes je prišla v Washington posebna delegacija republikanske stranke ter formalno obvestila predsednika Hooverja, da je bil na zadnji republikanski konvenciji imenovan za predsedniškega kandidata.

Hoover se je zahvalil za izkazano mu zaupanje, nakar je imel dolg govor, v katerem je pojasnil svoje osebno stališče napram raznim narodnim problemom.

Precej obširno je razpravljal tudi o prohibiciji ter priznal, da je treba izpremeniti sedanji sistem.

Po njegovem mnenju bi bilo najbolje prepustiti zadevo glede alkoholnih pijač posameznim državam ter potom posebnih zveznih postav strogo zaščititi suhaške države proti njihovim mokrim sosedom. Nadalje je rekel, da je odločno proti povratku salona. Iztotako je pa tudi treba iztrebiti tiho-tapstvo v žganjem in beznice.

V zadevi prohibicije je segel Hoover nekoliko dalje kot je šla republikanska platforma, katera predlaga, naj se vrši o tej zadevi ljudsko glasovanje.

Vso krivdo za neizvajanje prohibicije je zvrnil na mokre države, ki so le površno izpolnjevale vladne odredbe ali se pa sploh niso brigale zanje.

Na dolgo in široko je razpravljal tudi o vojnih dolgovih ter je izjavil, da je odločno proti črtanju vojnih dolgov. Treba je pa najti pot, da se doseže z evropskimi deželami nekako poravnava. V to svrhu je priporočal razne trgovske prednosti ter razširjenje trga za ameriške izdelke.

Ostro je ožigosal svoje nasprotnike v kongresu, posebno pa demokrate, katerim je očital, da so skušali vprizoriti roparski pohod proti zvezni blagajni.

Govoreč o depresiji in nezaposlenosti, je rekel, da so on in njegovi delavci napeli vse sile, da bi omilili bedo ter premagali težko krizo.

Posebno je svaril narod pred demagogi, socijalisti in brezsilnimi načrti.

Zunanje zadeve in svetovno politiko je le nakratko omenil.

Zelo je hvalil uspehe farmskega urada in rekonstrukcijske finančne korporacije. Po njegovem trdilu je farmski urad obvaroval na tisoče revnih farmerjev pred propadom, dočim je rekonstrukcijska finančna korporacija stabilizirala nad pet tisoč zavodov ter rešila prihranke milijonov ljudi.

Amerika mora imeti tako armado in mornarico, — je rekel, — da bo zamogla z njo odbiti vsak napad, pa naj se završi iz te ali one strani. Zmanjšati je pa treba vso oboroženo silo, ki presega ta cilj.

Predsednik Hoover je za nadaljno omejitev priseljevanja, za revizijo železniških in za reformo bančnih postav. Zahteval je tudi reorganizacijo pravosodstva.

Obljubil je, da se bo v najkrajšem času začelo z gradnjo kanalov, popravo pristanišč in gradnjami novih cest.

Pri teh javnih gradnjah bo dobilo zaposlenje na tisoče in tisoče delavcev.

Revolucija na Španskem zatrta

HOOVERJEV ROJSTNI DAN

Mnogo prijateljev je prišlo voščiti predsedniku. Vsi so gotovi njegove zmage. — Nekateri pričakujejo oster boj.

Washington, D. C., 12. avgusta. — Dolga vrsta republikanskih voditeljev se je gnetla pred Belo hišo. Prišli so, da izrazijo predsedniku Hooverju svoje čestitke k njegovemu 58. rojstnemu dnevu.

Skoro soglasno so mu izražali prepričanje, da bo pri prihodnjih predsedniških volitvah zopet izvoljen za predsednika, toda mnogi stari izkušeni politiki so izrazili svojo bejezen, da bo boj zelo hud.

Medtem ko je bil predsednik skoro celi dan pri svoji pisalni mizi, je prišlo na tisoče voščil iz vseh krajev sveta.

Načelnik republikanskega odbora Sanders je rekel, da bo Hoover brezpogojno zopet izvoljen, kajti delavske razmere se zadnji čas izboljšujejo in vsakdo bo pod njegovo vlado pričakoval še boljše čase.

ITALIJA HOČE IZSTOPITI IZ LIGE NARODOV

Italijanska vlada bo razpravljala o svojem stališču na prihodnjem zasedanju Lige narodov. Svarilo Italije.

Rim, Italija, 11. avgusta. — V evropskem časopisju razširjene govore, da bo mogoče Italija izstopila iz Lige narodov, niso uradni krogi Rima in italijanskemu časopisju ravno neprijetne.

Italijansko časopisje označuje te vesti kot priznanje italijanske nezadovoljnosti s svetovnimi konferencami, zlasti z zadnjo razorožitveno konferenco v Ženevi.

Veliki fašistovski svet je po svojem zadnjem zasedanju naznanil, da se bo posvetoval o stališču Italije pri prihodnjem zborovanju Lige narodov v oktobru. Na tej konferenci bodo italijanski zastopniki zagrozili z odstopom iz Lige.

VLAGATELJEM SAKSER STATE BANK v Likvidaciji

Čeki za drugo dividendo v znesku 15 odstotkov so bili poslani včeraj vsem vlagateljem, ki so svoje terjatve vložili.

Izvedeli smo pa, da je bilo več sto čekov poslanih rojakom, katerih niso nikdar vnovčili. Vsakega, ki ima od Sakser State Bank kak ček, opozorimo, da ga pošlje banki, ali pa vsaj piše, da dobi terjatveno polo za izpolniti. To naj stori takoj, ker s tem pomaga, da se likvidacija hitreje izvaja. Kdor drži pri sebi tak ček, s tem likvidacijo zadržuje in napavlja s tem nepotrebne stroške.

STIMSON SE POSVETUJE Z DEBUCHIEM

Ves pogovor je o po'ozaju v Mandžuriji. — Poslanik pravi, da ni prišel k drž. tajniku po naročilu svoje vlade.

Washington, D. C., 11. avgusta. — Položaj v Mandžuriji je bil zopet glavni predmet dolge konference med državnim tajnikom Stimsonom in japonskim poslanikom Debuchijem.

Dasiravno ni bila objavljena vsebina tega razgovora, vendar je bilo v merodajnih krogih povdarjeno, da sta se oba državnik razgovarjala o Stimsonovem govoru po radiju. Stimson je v svojem govoru izjavil, da ameriška vlada ne bo priznala nobene pogodbe, ki ni sklenjena po določbah Kellogg-Briandove pogodbe.

Poslanik Debuchi je izjavil državnemu tajniku Stimsonu, da se je oblasil pri njem po naročilu japonske vlade, da ga vpraša za pojasnilo glede njegovega govora po radiju. Priznal je, da je bil ves pogovor o Mandžuriji, da pa ni mel nobenega poročila svoje vlade.

Rekel je, da je obiskal tajnika Stimsona iz družabnih ozirov, ker se je hotel pred svojim odhodom na Japonsko še od njega posloviti. Rekel je, da se tekom enega meseca vrne na svoje mesto v Washington.

KONEC SLAVNEGA PSA

Hollywood, Cal., 11. avgusta. — Slavnemu nemški policijski pes Rin Tin Tin, ki je igral v filmih nad 13 let, je poginil.

Vsem obiskovalcem filmskih gledališč poznani pes, ki je svojem gospodarju zaslužil veliko premoženje, je v terek poginil na domu svojega lastnika in učitelja Lee Duncan.

Pes je poginil vsled starosti; bil je star 14 let, kar je visoka starost za psa.

Koliko je pes zaslužil, ni popolnoma znano, toda njegov zaslužek se ceni na okoli \$300,000.

KEMAL BO ŠEL V ZOFLO

Dunaj, Avstrija, 11. avgusta. — Iz Zofije prihaja uradno poročilo, da bo turški predsednik Mustafa Kemal paša še to poletje ali jeseni obiskal bolgarsko glavno mesto.

Kemal še ni bil iz Turčije, katero je ustvaril in povzdignil od časa svetovne vojne, zato se temu njegovemu prvemu obisku izven države pripisuje velika politična važnost. Turška želi zopet postati balkanska voditeljica in posebno hoče voditi nov blok, ki bo združeval Turško in Bolgarsko in Grško v južno balkansko antanot.

Med Turško in Bolgarsko ni nikakih napetih razmer, vsled česar Kemal misli, da mu bo prav lahko posredovati v sporu med Bolgarsko in Grško.

GLASOVNICE MAJNERJEV UKRADENE

Izginile so glasovnice nad 200 krajevnih društev. Unijski uradniki s o sprejeli in podpisali novo pogodbo.

Springfield, Ill., 11. avgusta. — Navzlic temu, da so izginile volilne glasovnice nad 200 krajevnih društev Illinois United Mine Workers glede glasovanja o plači premogarjev, so unijski uradniki sprejeli in potrdili dnevno plačo premogarjem po \$5 in so podpisali novo pogodbo z odborom laštikov.

Dva neoborožena moška sta ukradla uradne volilne listke iz urada United Mine Workers, ko so bile prinesene iz Ridgesly Farmer's State Bank v glavni urad delavske unije.

Uradnika Orlie Blackman in George Gee sta tatvino naznanila glavnemu stanu in policiji. Tretji uradnik George Dahm je sporočil majnerskim zastopnikom in jim rekel, da glasovnice ne bodo štele in tudi ne bo izdan izid glasovanja dokler glasovnice ne bodo vrnjene.

Medtem ko je bila po do sedaj pregledanih glasovnicah večina majnerjev proti znižanju plače, so unijski uradniki izjavili, da bo sprejeta nova temeljna plača, ko bo štetje glasovnic končano.

Unijski delavci so se trdovratno borili proti novi plačilni lestvici, po kateri bi dobivali majnerji po \$1.10 manj plače na dan in so se s tem odločno uprli proti okrajnemu unijskemu predsedniku Johnu H. Walker in mednarodnemu predsedniku Johnu L. Lewisu.

Lewis je naznanil, da bodo iste pogoje, ki so bili sprejeti za državo Illinois, tudi sprejeli majnerji v državi Indiana.

Pogodba, — je rekel Lewis, — stopi v veljavo nočoj o polnoči.

Po pogodbi bodo majnerji plačani po \$5 na dan in po 68 centov za tono.

Springfield, Ill., 12. avgusta. — Nova plačilna lestvica, po kateri se bodo unijski majnerji države Illinois vrnil v svoje rove s plačo po \$5 na dan, je stopila danes v veljavo.

Unijski uradniki pravijo da je unija potrdila izid referenduma in so podpisali pogodbo z lastniki rorov ter pogodba stopi v veljavo.

Predsednik illinojskih operatorjev William F. Jenkins pravi, da bo s tem, da je bila pogodba podpisana, tekom enega meseca pričelo delati 25 do 35 tisoč premogarjev. Majnerji so bili brez dela od 31. marca tega leta, ko je potekla prejšnja pogodba po \$6.10 na dan.

TATICA V NUNSKI OBLEKI

Boston, Mass., 11. avgusta. — Policija je aretirala Mrs. J. Patterson, ki je bila oblečena v nunsko obleko z velikim križem pa prsih, ker je ukradla žensko denarnico z \$28.

Aretirana je bila na pritožbo Mrs. Madelaine O'Meara, ki je izpovedala, da ji je bila denarnica ukradena v busu. Mrs. Patterson

DRHAL JE NAPADLA LASTNINO CERKVA IN MONARHISTOV

SEVILLA, Španska, 11. avgusta. — Danes so izbruhnili tukaj nemiri, tekom katerih je razburjena ljudska množica požigala in uničevala cerkveno lastnino in lastnino monarhistov. Policisti in civilni stražniki so s težavo preprečili, da se izgredi niso razširili.

Množica je izpustila komuniste in monarhiste, ki so bili zaprti zaradi političnih prestopkov. Izpuščene jetnike so nosili na ramenih po ulicah in jim gromko nazdravljali.

Vse desničarsko časopisje je bilo suspendirano. Gubernor je pozval množico, naj ne požiga cerkva. Izgredi so izbruhnili, ko je madridska vlada zadala smrtni udarec protirevoluciji.

MADRID, Španska, 11. avgusta. — Monarhistična vstaja je bila danes zatrta. Voditelj vstaje, general Sanjurjo, je pobežnil, pa so ga v Huelvi aretirali.

Iz Seville je pobežnil, ko je izvedel, da se pomikajo močni vojaški oddelki proti onemu mestu.

Civilni gubernor in Huelvi je par ur pozneje sporočil, da je bil Sanjurjo aretiran, ko je hotel stopiti v mesto.

Ko je bila dvignjena na vladnih poslopih bela zastava, je prišla delegacija vstašev, ter izjavila, da se nameravajo vdati.

CAPONEJEV SOVRAŽNIK JE SODNIK

Chicago, Ill., 11. avgusta. — Predsednik Hoover je imenoval Georgea E. O. Johnsona, ki je kot držav. pravdnik poslal Al Caponeja za železno ograjo, imenoval za zveznega sodnika za severni Illinois.

Splošno prevladuje mnenje, da pomeni to imenovanje kot plačilo Johnsonu, ker je poslal veliko število gangsterjev in politikov v ječo, ker so se hoteli izogniti dohodninskemu davku.

Obenem pa je tudi predsednik imenoval nadomestnega državnega pravdnika Dwight H. Greena na Johnsonovo mesto za glavnega državnega pravdnika v Chicago. Oba mora potrditi prihodnji senat.

Zadnja tri leta je bil Johnson trn v oči čehiških gangsterjev. Brat Al Caponeja, Ralph Capone je bil prvi poslan v kaznilnico. Njemu so sledili zloglasni gangsterji Terry Druggan, Frankie Lake, Jack in Sam Guzik ter Frank Nitti, ki je bil blagajnik Caponejeve zločinske tolpe.

BYRDOV GEOLOG SE JE UBIL

Praga, Čehoslovaška, 11. avgusta. — Dr. Vaclav Vojtech, ki je delil težave in nevarnosti na ekspediciji admirala Richarda E. Byrda na severni in južni tečaj kot geolog, se je ubil in utonil, ko se je s čolnom vozil po Labi.

Čoln se je mu je prevrnil in dr. Vojtech je pritem z glavo zadelob rob čolna s tako silo, da se je ovestil in se ni mogel rešiti iz vode.

son je spremil na policijsko postajo njen mož William J. Patterson.

KITAJSKA SE NAGIBA PROTI FAŠIZMU

Vlada na razpotju glede politike proti Japonski. Čang Kaj-Sek na površju. — Mogoče bo postal diktator.

Šanghaj, Kitajska, 11. avgusta. Kitajska kot narod se nahaja na stališču kot bi plavala s tokom vode. Prejšnji kitajski predsednik in sedanji vrhovni poveljnik kitajske armade general Čang Kaj-Sek je na poti do vloge fašistovskega diktatorja, zlasti z ozirom na Mandžurijo.

Kitajska vlada je prišla v politiki na mrtvo točko. V političnih krogih se zatrjuje, da si kitajski voditelji prizadevajo rešiti kitajsko krizo vsled odstopa predsednika Wang Čing-wela.

Ne da bi bil prej kaj omenil, je Waong Čing-wel v soboto odstopil. Kot vzrok je navedel pomankljivo upravo zadev v severni Kitajski in je pri tem ostro napadel prejšnjega poglavarja Mandžurije in sedanjega vojaškega poveljnika v Peipingu, maršala Hsueh-lianga, ki zavzema sedanje mesto pod vodstvom nankingske vlade.

Čang Kaj-Sek, mesto da bi prevzel diktatorstvo in bi zapovedal svojim nekdanjim podložnikom, da ostanejo na svojih mestih, je brzozjavil v Nanking, da bo tudi sam prisiljen odpovedati se svojemu mestu, ako drugi visoki uradniki in častniki zopet ne zasedejo svojih mest.

Čang Kaj-Sekova odločitev je povzročila največjo razburjenost v viharni dobi nankingske vlade. Po odstopu Wangja je ves kabinet pripravljen takoj odstopiti. Maršal Čang Hsueh-liang je brzozjavil v Nanking, naj vlada imenuje njegovega naslednika, toda za njegovo prošnjo se nikdo ne zmejni.

Ker se Wang ni hotel pogajati, z Čang Kaj-Sekom in je poslal na konferenco samo svoje zastopnike, je iz tega razvidno, da je poglaviti vzrok sedanje krize spor med obema voditeljema.

Wang zahteva odločni nastop Kitajske proti Japonski, čemur pa se Čang Kaj-Sek upira.

SPOPAD V ŠIBENIKU

Rim, Italija, 11. avgusta. — Ko se je skupino osirotelih otrok iz italijanskih kolonij izkrcala v šibeniškem pristanišču, se je zbrala gruča domačih otrok in so pričeli metati kamenje na italijanske otroke, ki so se skrili po ranih prostorih pristanišča. Na pretest italijanskega konzula je prišla mestna policija in je otr razgnala.

"Glas Naroda"

Owned and Published by SLOVENE PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakar, President E. Becedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers: 215 W. 15th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with subscription rates for various durations and locations like New York, Canada, and Europe.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenim nedelj in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 215 W. 15th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-3578

ŠČUVANJE PROTI INOZEMCEM

Gotovi krogi v Washingtonu in drugod po deželi ne morejo videti inozemca.

Po njihovem mnenju so inozemci krivi mizerije, v katero je zašla Amerika ter pravijo, da bi bilo takoj bolje, ako bi vse deportirali.

Z njimi precej soglasja delavski tajnik Doak, ki se na vse načine trudi, da bi jih čimveč spravil iz dežele. Možak je res dosegel, da je število deportacij neverjetno naraslo.

Umevno je, da se je vsled tega lotila inozemcev neka nervoznost ter se ne čutijo več varne.

Da se pa v tej deželi še vedno dobe razsodni možje, je razvidno iz slučaja, ki se je pred kratkim dogodil.

V državi Michigan je bila sprejeta postava, ki določa, da se mora vsak nedržavljan registrirati. Na tisoče inozemcev bi bilo podvrženih birokratskim prisilnim odredbam in brezkončnemu šikaniranju.

V prejšnjih časih bi narod smatral take poskuse za neaheriške, kajti osebna svoboda je bila eno poglavitnih načel vsakega Amerikanca. Dejstvo, da je bila ta določba vzakonjena, jasno dokazuje, kakšen vpliv so že zadobili škruvači.

Sedaj je pa zvezno prizivno sodišče razsodilo, da ta postava ni v skladu z ustavo.

Država Michigan se sicer še lahko obrne na zvezno najvišje sodišče, toda upati je, da bo tudi najvišja instanca razsodila v liberalnem smislu.

Nič manj ni zanimiv slučaj Edith Berkman. Ona zatruje, da je bila rojena v Los Angeles ter da ji kot ameriški državljanke nima nihče pravice omejevat političnih razorov.

Priseljeniška oblast pa trdi, da je prišla leta 1901 s Poljskega v to deželo ter da jo je treba kot inozemske komunistinjo deportirati.

Miss Berkman se je obrnila na sodišča.

Zvezno okrožno sodišče se je postavilo na stran delav. tajnika Doaka, dočim je član najvišjega sodišča Louis D. Brandeis izdal ustavno povelje, vsled katerega je bila deportacija odgodena, da bo o nji razpravljalo najvišje sodišče jeseni.

Miss Berkman se je nahajala dolgo časa v zaporu, kjer je zbolela na jetiki, in so jo morali odvesti v bolnišnico. Ne dolže je nikakih nasilnih dejanj, pač pa le, da je širila komunistično propagando.

Pravi vzrok gonje proti nji pa tiči v dejstvu, da je bila voditeljica tekstilnega štrajka v Lawrence, Mass.

Sama sreča, da so v Washingtonu še sodniki, ki se zavzemajo za ljudi, katere Doak tako neusmiljeno preganja.

Iz Slovenije.

Vlom v grad Grič.

V idilični mirenski dolini stoji zven vasi, kakih par km stran, na lepo oblikovanem stožčastem hričeku popolnoma na samem grad Grič, last znanega tovarnarja in gostilničarja Franca Bulca iz Mirne. V eni zmed preteklih noči, ko je bil iz gradu odsoten o-skrbnik, ekonom Martin Jesenek, je dobil grad nezajžjene obiskovalce. Izpod lope, ki stoji tik gradu, so vzeli vlomilci dolgo lestev, katero so prislonili k oknom na severovzhodni strani prvega nadstropja. Vlomilci so šipe razbili in tako poskakali v prvo sobo. Tu so si prisvojili 70 suhih svinjskih klobas in več starih avstrijskih srebrnih novcev. Iz druge sobe so vzeli nad 30 litrov starega žganja in razne malenkosti. Iz tretje sobe pa so odnesli posebno obilen plen: 15 svinjskih gnjati, 2 lovski puški z municijo in sukance, dočim so srebrno jedilno orodje, ki je bilo poleg, za čudo pustili pri miru. Lastnik Bulca, trpi na tem vladu okrog 7000 Din škode. S plenom so vlomilci pobegnili v noč in zaenkrat ni za njimi nobenega sledu.

Izsekavanje agrarnih gozdov.

Kakor znano, ima knez Windishgrätz v okoliših Poljska največ gozdov, vsega je nad 3000 hektarjev, ki so vsi pod agrarno reformo. Ker se pa uprava zaveda, da bo velik del teh gozdov prejel ali slej prišel v roke občine in drugih agrarnih interesentov, je pričela v zadnjem času s čezmernim izsekavanjem svojih gozdov, da jim več reši za se. Tako je dala gozdna uprava na Preski pri Poljsku izsekati krasen jelov gozd, iz katerega je neki lesni trgovec iz Litije kupil 1000 kubičnih metrov, dalje precej hrastov bukovic, itd. Da se to čezmerno izsekavanje v škodo agrarnim interesentom prepreči, je občinski odbor poljski na svoji zadnji seji sklenil proti temu izsekavanju vložiti pritožbo na banksko upravo in dal pred cerkvijo oklicati, da se nadaljnje sekanje prepoveduje.

Pastir je našel okostje neznanca.

25. julija primaha k županu pastir Tone Jezerski, ki pase živino v smihelskih planinah, pa začne pripovedovati:

— Ko sem večerj lezel za mladim juncem, ki mi je hotel v sosednjo planino, zapazim pred seboj čevljev. Nu, sem si mislil, da ne bom vedno v okljah štorkljal, dobro bo. Ali če je eden, mora še drugega nekje poiskati. Ko se oziram okoli sebe, me je pretreslo. Zagledal sem med zelenjem človeško lobanjo. Gledam na čevljev pa spet na lobanjo in študiram, kaj naj to pomeni. Dvignem obnavalo, nekam težko je. Pogledam, kaj naj bo tako težko, pa uzrem vse polno koščic. S palico privijam zelenje, zagledam celo okostje. Zdad sem se pa zares prestrašil, ali gorski zrak je oster, pa sem se kmalu zavedel, da stojim pred neznanim pokojnikom, ki je mor-da že leto ali dve počival v gorski tisi.

Začel sem takoj z reševanjem te uganke, dognati sem hotel, kdo je nesrečnik. Pa obračam te borne kosti in najdem med njimi malo denarnico z vsebino petih novcev: dveh novcev po 10 par (avstrijskih) in tri novce po 5 par. Našel sem tudi koščke papirja, ki izhajajo iz delavske knjižice, a se ne da iz njih nič razbrati. Ležala je tudi nad okostjem bolj na debelo obdelana palica. Iz ostanikov obleke je sklepati, da so bile bla-že cajgaste, sukniče pa je moral biti boljši. Klobuk je bil že močno ponošen in rjavkaste barve. V njem se drži vse polno sivih las, enake še mal šop na lobanji. Čevlji si precej velike številke in tudi ponošeni.

Neznani pokojnik je moral biti revež, ki je hotel najbrže iz Zaloge čez planino v Ljubno, pa ga je gotovo gorska megla spravila na napačno pot in tako je siromak oslabil in zmrazil. Vso stvar preiskujejo mozirski orožniki.

Smrt otročička v luči.

Te dni popoldne je utonil dveletni otrok posestnika Hostarja iz Povrja pri Raki na Dolenj-

skem. Do žalostnega dogodka je prišlo zaradi tega, ker ljudje ne morejo paziti na svoje otroke zaradi obilnega dela na polju. Posestnik Hostar ima več majhnih otrok. Okrog 18. ure je njegova žena pogrešila svojega najmlajšega otročička. Mati je imela čudne slutnje in je takoj poslala svojega 6-letnega sinčka, da poišče brateca. Čez nekaj minut se je fantek vrnil in otroško naivno povedal, da plava bratec v luži. Nesrečna mati je takoj odhitela deetlu na pomoč in ga izvlekla iz luže. Dete je bilo že mrtvo. Vsaka pomoč je bila zaman.

Hud bratec.

Iz Šoštanja poročajo: Te dni popoldne je povzročila otroška nepremišljenost prav hudo nesrečo. Osemletni bratec je zabolod svoj 18-letno sestro Nežko Š., hčerko posestnika v Dolenji vasi pri Raki. Popoldne po kosilu je solarček brusil svoj mali nož, sestra pa mu je naročila neko delo. Mali junak ni hotel ubogati in ga je sestra zlasala. Pri tem pa se je bratec vrnil in se nerodno otepal. V roki je trdno držal svoj nož. Nesreča je hotela, da je bil nožič odprt, in ko je sestra ponovno prišla brateca za lase, je ta sunil z nožem proti njej in jo zadel v trebuh. Prizadejal ji je srednjeveliko rano. Ker je sestra pričela vpiti, je fantek zbežal, domači pa so prihтели Nežki takoj na pomoč. Spoznali so, da je stvar resna in so poklicali zdravnika. Ta je ranjenki nudil prvo pomoč, nato pa jo je takoj poslal v bolnišnico v Krškem. Po nesreči pa zdravnika in Krškem ni bilo doma in so morali ranjenko odpeljati v bolnišnico v Brežicah.

Po 15 mesecih prijet.

Lani 31. marca podnevi je neznan možki napadel v nekem gozdu posestnika Martina Ermana iz Partinje pri Sv. Juriju in zahteval od njega denar. Erman mu je izročil 140 Din, nakar je ropar pobegnil. Sum je padel na 30-letnega delavca Matijo Topoloveca iz Škornjanske pri Sv. Andražu v Slovenskih gorah. Kljub vsestranskemu poizvedovanju ga niso mogli izslediti. Te dni pa je prišel v Celje, in ga je policija aretirala na podlagi osebnega popisa in ga izročila okrožnemu sodišču. Topolovec taji dejanje.

Smrt najstarejše Šoštanjčanke.

Te dni so položili k večnemu počitku Marijo Znidarjevo, 90-letno vdovo po mlinarju, ki je bila najstarejša prebivalka v mestu.

Njun sedaj 60-letni sin je bil cel desetletja komornik pri pokojnem goriškem nadškofu dr. Sedeju.

Smrt starega občana.

27. julija je v visoki starosti 84 let preminil Jacob Versolati. Pokojnik, ki je bil izmed najstarejših slovenjebistriških občanov, je bil svoječasno ugleden mestni stavebenik in je mnogo leto marljivo deloval v mestnem svetu kot podžupan. Pridobil si je za mesto mnogo trajnih zaslug. Med drugim je zgradil tudi razsežno jahalnico, ki zadostuje tudi za veliko konjeniško garnizijo.

Dopisi.

Š pota.

Dne 9. avgusta 1931 je bil odkrit spomenik skladatelju in pesniku narodnjaku Miroslavu Vilharju v Planini na Notranjskem tik ob krivični meji, katero je začel v zasled Italijan. V javnosti bi rad podal več podrobnosti ker pa s Planine še nisem dobil natančnih računov, bom stvar za pozneje odgodil. Pred par meseci sem poslal za ograjo pri spomeniku deset dolarjev.

Petdeset dolarjev je tukaj obrestonosno založeno v Liberty bondu, in s tem denarjem se bodo izdale Vilharjeve pesmi.

Po smrti Miroslava Vilharja sem dobil od vdove pokojnega prvo zbirko Vilharjevega dela, drugo sem pa nabral iz raznih zbirk. Knjižica bo založena za kak narodni namen.

Vsota \$50 ne bo zadostovala za tisk, toda kakorhitro se časi izboljšajo, se bo nabralo za knjižico nekaj glasov, da se bodo pokrili stroški. Vsota \$50 sem dobil največ od rodoljubnih častitih slovenskih duhovnikov. Poslal sem 108 prošenj, in osem slovenskih duhovnikov je darovalo \$26. Med drugimi darovalci je bil tudi znani operni pevec Banovec.

Nekaj duhovnikom mi je sporočilo, da nočejo biti javno imenovani, in med njimi je tudi Rev. Leskovec z Eveleth, Minn., ki je pred meseci nagloma za večno zapal.

Vsem rodoljubom se prisrčno zahvaljujem.

Matija Pogorelec,

Willard, Wis., dne 9. avgusta.

La Salle, Ill.

Ker se bližajo zelo važne mestne, okrajne in državne volitve, 30. avgusta bo naše mesto La Salle, Ill. dalo priložnost voliti, ali se zopet da kontrakt za 20 let za električno razsvetljavo in plin Ill. P. & L. Co. Obenem se bo vršila tudi velika politična seja za glavnega državnega volitve, ko bomo vsi šli za to, da se odstrani prohibicija in vsi njeni prijatelji. Seja bo v nedeljo dne 21. avgusta ob 3. uri popoldne v sv. Roka dvoran in Crosat in 6. cesti, La Salle, Ill.

Člani Slovenskega političnega kluba, kakor tudi vsi slovenski volilci in volilke iz La Salle in okolice, so prošenji in vabljeni, da omenjene seje udeležijo. Nastopili bodo dobri govorniki.

Pridite vsi, da pokažemo, da nismo zadnji. Vsi ste dobrodošli!

Obdor.

ALIVAS MUČI REVMAZEM? Rheuma-sal je pomagaj neštetim atotinam, trpečim vsled revmatizma. Če mu bi vam ne pomagaj? Pišite na MANCHER PHARMACAL CO. (Slovenska lekarna) Dept. GN 15702 Waterloo Rd., Cleveland, O

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski časnik v Zdravstvenih državah.

Peter Zgaga

HLEVIŠKA JOHANA.

Med ženskami je bila pa najbolj originalna Hleviška Johana. Ne vem, zakaj so ji nadelo to ime. Najbrž zato, ker je prebila dobršen del svojega življenja po hlevih in na gnojiščih. Tedaj, ko sem jo jaz poznal, je bila stara že nad šestdeset let. Visoka šest čev-

UČENJAKI BEŽE IZ RUSIJE

Znano je, da se je preselilo zlasti iz Nemčije precej znanstvenikov, industrijskih organizatorjev in strokovnih delavcev v Sovjetsko Rusijo. Zato preselitev so se večinoma odločili zato, ker se je položaj v Nemčiji vedno bolj slabšal in je grozila čimdalje večja brezposelnost, dočim so jim Rusi ponujali naravnost ogromne plače v nemških markah in še mnogo drugih ugodnosti. Vse kaže, da so se Sovjeti od teh strokovnjakov že naučili vse, kar so hoteli znati in sedaj so nastopili proti tem plačanim inozemskim močem. Nenadoma in brez vsakega posebnega uradnega ogvestila so zvedeli nemški strokovnjaki in znanstveniki, da jim Sovjeti ne bodo več plačevali njihovih plač v markah. Na intervencije so odgovorjali, da jim je prav žal, da pa ne morejo več plačevati. Hkrati so jasno povedali, da vsak, kdor ni zadovoljen, lahko gre nazaj v Nemčijo. In v resnici se je okrog 20 nemških strokovnjakov odločilo, da se vrne nazaj v Nemčijo. K temu jih je zlasti privedlo dejstvo, da se je povečala v Rusiji od septembra meseca 1931 draginja za 50—100 odstotkov, ne da bi jim Sovjeti radi tega zvišali njihov plače. Prav tako je bilo mnogo strokovnjakov nezadovoljnih z ostalimi življenjskimi razmerami, zlasti s stanovanji, ki so neprimerno slabša, kakor v zahodni Evropi. Zato so se odločili, da se vrnejo rajše v negotove in slabe razmere v domovini, kakor pa da bi delali pod takimi pogoji v Rusiji. Tisti, ki so se vrnili iz Rusije, pripovedujejo, da bi se gotovo vsi nemški strokovnjaki in strokovni delavci prav radi vrnili iz Rusije, če bi imeli le malo upanja, da bodo mogli dobiti v domovini količjak primerno zaposlitev.

O čem je premišljevala, ni nihče vedel. Nemara so ji hodili na misel njeni otroci, ki so bili vsepovsod raztreseni, menda jih je bilo vseh skupaj osemnajst ali dvajset. Nosečnost je ni nikdar ovirala. Vsikdar je delala prav do poroda, nato je šla na njivo ali v gozd ter prinesla ljudem, ki so jo bili najeli, v umazano spodnje krilo zavitega otroka. Otroci so rasli, služili za pastirje in se slednjič razkropili po svetu. Razen Hleviške Johane ni nihče poznal njihovih očetov. Da je ona vedela zanje, je pričla naslednja zgodba:

Nekega zimskega popoldne so pokopali v Idriji uglednega trgovca. Zelo lep pogreb je bil in po pogrebu sijajna pogrebščina. Pogrebeci — sami ugledni trgovci, obrtniki in uradniki — so krenili s svojimi ženami h Kosu, ki je imel najboljšo jed in točil izborno pijačo. Ko so se najedli, da jim je mast curlala po bradah, so začeli zalivati iz izborno vipavsko kapljo, zaradi katere je Kosova krčma slovela daleč naokrog.

Kmalu je bilo konec rečnosti. Kdo bi pač mislil ob bogato obložen mizi na pogreb in na pokojnika? Beseda se je razpredla in je postajala čedalje bolj živahna. Ta ali oni je že pričenal po-tihoma peti.

— Hoho! — se je zakrohotal debeli štacunar ko so se mu očeli temni pravilice — glejte, glejte, tam je pa Hleviška Johana!

In pokazal je v najtemnejši kot, kjer je sedela Johana ob litru laškega vina in žulila dolgo viržinko. Tedaj se je začelo. Strahovito so se norčevali iz uboge slaboumne reve, sebi v zabavo in v zadoščanje svojim ženam. Žene so jih občudovale gledale, češ, lahko smo ponosne, ker imamo tako pametne in duhovite može.

Ta jo je vprašal, kdaj bo prihodnji krst, oni je hotel vedeti, kdaj se je zadnjič umila, tretji zopet, kdaj bo poroka, češ, da je že dovolj stara za možitev.

Slehnemu vprašanju in neumestni šali je sledil bučen krohot. Hleviška Johana je pa strmela predse, točila, pila in kadila. Najmanj pol ure je trajal strašen dirandaj.

Naenkrat se je pa zdrznila in vstala. Njen pogled, bolj modroslovesno nego človeškemu pogledu podoben, je začel grozeče švigati od enega do drugega.

Kot bi odrezal, so vsi umolkli in nehote pogledali v tla. Njihove žene so se v čudni, nepojmljivi zadregi bedasto smehljale. Dolgo, dolgo jih je ogledovala. In ko je slehernega natančno ugotovila v svojem spominu, je pri-jela liter, tresčila z njim po mizi in jih izzvala z globokim moškim glasom:

— Pa naj vstane tisti, ki še ni pri meni vasoval!

V gostilni je zavladal smrtni molk. Ženam so se povešile ustnice, možje so v zadregi premikali kozarce po mizi in so se izgubili strupenim pogledom svojih bolj-ših polovic.

Slehnerni se je zavedal svoje krivde in zato ni nihče vstal. To je bilo menda edino zadoščanje, ki ga je bila deležna Hleviška Johana v svojem dolgem in burnem življenju.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM. Table with exchange rates for Yugoslavia and Italy, and a list of remittance amounts in American dollars.

POZIV NAROČNIKOM. Vse naročnike, ki se niso odzvali na poslano jim opomine prosimo, da po možnosti takoj poravnajo naročino. Ko mur to začasno ni mogoče, naj nam sporoči. Vsem onim, ki se ne bodo odzvali, bomo primorani vstaviti nadaljno pošiljanje listov. Uprava "Glas Naroda"

DRUŠTVA KI NABERAVATE PRIREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Poraz "svetega egoizma"

Vest o daljnosežni spremembi v italijanski vladi je učinkovala v širši javnosti kakor bomba. Zunanji minister Grandi, ministri Mosconi, Giuliano, Rocco in Bottai niso bili v tej diktatorski vladi samo Duceovi vodilni uradniki ali ministri — strokovnjaki. Vsi po vrsti so najožji Mussolinijevi sodružniki, možje, ki so vneto sodelovali pri začetkih in izgradnji fašizma. Dino Grandi je bil eden izmed organizatorjev fašistovskega pohoda na Rim in Duce je še nedavno v razgovoru s svojim intervjuistom hvalil njegove sposobnosti. Na videz nenadna, vprav senzacionalna izločitev teh mož iz italijanske vlade utegne pomeniti novo epoko v razvoju fašizma. Že v tem hipu je več kot jasno, da se ni pretresel samo državno-administrativni sistem Italije, ki ga vodi fašistična vlada; pretresel se je fašizem sploh in se rahlo zamajal v svojih temeljih. Ta potres je bil sicer kratkotrajen in ni povzročil nevarnih razpok, vendar je tako značilen in presenetljiv, da pomeni enega največjih političnih dogodkov letošnjega, v tem pogledu ne baš revnega leta.

Vse kaže, da je ostavka Mussolinijevih ožjih sodružnikov posledica diplomatske bitke, ki jo je fašizem izgubil v Lausanni. Pisava italijanskih listov očitno kaže, s kakšno zadrego tipa fašistična javnost okoli novega evropskega položaja, čigar obrisi so se na pravo zaprepačenje italijanskih politikov pojavili ob koncu lausanske konference. Med Francojem in Veliko Britanijo je bil brez vednosti Italije sklenjen znani sporazum, ki je na mah razpihljal fašistični sen o politični izolaciji Francije. Nemški kancler in današnji diktator von Papen je v Lausanni pokazal dovolj jasno, da ne mara na limanice Mussolinijeve politike in da mu je nenušno-francoski sporazum realnejša politična potreba nego enotna izzivalna fronta z Italijo. To so dejstva, ki trdo bijejo v oči in ki je za nje moral nekdo v Italiji prevzeti odgovornost. Čeprav je jasno, da Grandi ni vodil politike brez podrobnih raportov Duceu, ki je preko njega pletel vse te daljnosežne kombinacije in tajno-diplomatske spletke, je zopet umljivo, da je stvarni poraz te politike moral plačati Grandi, ne pa nedotakljivi Duce. Brez dvoma pa je dobil Mussolini po nemali za-

slugi enega najboljših politikov današnje Evrope, francoskega ministrskega predsednika in zunanjega ministra Herriota, tako temeljito lekcijo iz zunanje politike, da jo bo še dolgo pomnil ves fašizem.

Daljnosežnost tega italijanskega neuspeha nam bo takoj jasnejša, če se spomnimo sunkovitih udarcev, s katerimi je Mussolini presekal ono zunanje-politično linijo, ki je Italiji prinesla zmago v svetovni vojni. Omamljen od svojega cesarskega sna, skoraj pesniško razvnet od prividov velikega rimskega imperija, ki ga bo ustvaril fašizem, je Mussolini zavrgel načela in metode realne politike in obrnil hrbet večerajšnji antanti. Njegova največja ambicija je bila, da izolira Francijo in na njen račun povzdigne Italijo. Italija fará da se! — je bilo bojno geslo fašizma, naperjeno zoper Francoja kakor zoper taložljivi sen o Pan Evropi. Vse spletke in zvijače, ki so mogle nastati na stari, preizkušeni osnovi machiavelizma, vse, kar je Duceu šepetal izkušnjavec "saero egoizma", vse je bilo vrženo v dovolj kalno vodo povojne Evrope, da jo še bolj skali in še bolj zaplete njegove odnose. Vsi se vemo, s kakšnim zaletom se je fašistična diplomacija vrgla na Balkan, ki so ga teoretiki fašizma proglasili za najnaravniježiš tirišče italijanske imperijalne ekspanzije. Pozicija, ki si jo je Italija ustvarila v Albaniji, in vpliv, ki ga je imela dole v Bolgariji, sta največji motnji balkanskega sporazuma — te očitne potrebe miru in blagostanja na jugovzhodu Evrope. Prav tako, je Duceova diplomacija rovarila v srednji Evropi in sam Mussolini se je bil postavil na čelo gibanja zoper one mirovne pogodbe, ki so sicer povečale ozemlje Italije preko njenih pravic in vojnih zaslug. Vsa ta intrigantska politika je neumorno vihtela meč proti Franciji in obenem vznemirjala svet s podobnimi nadubmi gesli, kakor pred vojno cesar Viljem s svojimi pangermanski cesarizmom. Fašizem se je na ves glas bdpovedal Evropi, miru in sporazumu med narodi, samo da bi čim bolj koristil nebrzdane egoizmu in neomajnemu imperijalizmu naroda, čigar samozvani diktator in glasnik je postal.

Po dolgih letih fašističnega rež-

ljanja s puško in Duceove politike izigravanja in laži je vendar le napolnil trenutek, ko sta se hkrati oglasili vest in pamet vodilnih evropskih narodov. Nihče ne goji v sedanjem položaju pretiranega optimizma in nihče se ne mara vdajati varljivim nadam. Eno pa je jasno: Dokaz, da bi Italija ali Nemčija mogli v današnjem položaju odločevati o usodi Evrope zgolj z vidika "svetovnega egoizma" ne oziraje se na druge narode, ta dokaz se je temeljito ponesrečil. Fašizem bo moral spoznati to, kar bo prej ali slej spoznal tudi njegov hitlerjevski sorodnik, da so po 1. 1918 nastopila v Evropi neka nova dejstva, ki z naravno nujnostjo paralizirajo vsak "sveti egoizem". Celotna Anglija, ki ima nasproti celini zavidanja vreden zemljepisni položaj, je občutila potrebo, da se postavi zoper prenapeto in nevar-

no megalomanijo Ducea in njegovih trabantov. Sedaj, ko je Mussolini v svojih rokah osredotočil najvažnejše resorje in prevzel tudi formalno-osebno odgovornost za italijansko zunanjo politiko, bo moral bodisi priznati to, kar je večeraj zanikaval in prepustiti mu zam svoj cesarski sen, bodisi preiti h konsekvencam, ki lahko odločijo usodo fašizma.

Položaj je tem pomebnejši, ker se Italija tudi s fašizmom ni mogla izmotali iz svoje tako rekoč permanentne finančne krize. Demisijska finančnega ministra Mosconi je v tem pogledu dovolj značilen znak. Vzlic globokim posegom v italijansko gospodarstvo in vzlic nekaterim rešitvam, ki jim ni mogoče odreči koristnosti (na pr. osuševanje potokih močvirij), je tudi Italija gospodarsko zlomljena. Naraščanje njene težke ozdravljive krize utegne spriči silnega pritiska fašizma nekega dne eksplozivno prebiti vse zavore in vijake in pokopati tako zvani "fašistični prepored".

BOJI ORJAKOV V MORJU

Mornarji, ki se vozijo z ladjami čez Atlantski ocean, vidijo večkrat, kako se sredi morja odigravajo strahoviti boji med prebivalci morja. Tako pripoveduje očividci, ki se je vozil s parnikom v Ameriko, kot navaden delavec na tovrstnem parniku, sledeče:

Zgodaj zjutraj je bilo, ko sem nastopil službo. Sonce je začelo pravkar udarjati skozi sivkasto soparno ozračje in morje je ležalo tiho in mirno. Stari in počasni tovrstni parnik se je s težavo rinil skozi bleščečo se morsko gladino. Niti najmanjša sapica ni razgibala morja, ko sem naenkrat opazil, kako nedaleč pred nami kipi morje. Skoraj vsa posadka, ki je mogla pustiti svoje delo, je prihitela skupaj in strmela na čudovito bijsšče, kateremu smo se bližali. — Morje, ki je bilo mirno, je začelo že valovati skoraj podobno tako, kakor če vrže kamenček v vodo, šamo da so bili valovi neprimerno večji. V središču teh krogov pa je krvavelo merje v velikanski površini in se penilo. Že smo opazili, kaj se dogaja. Sredi morja sta srečala riba suličarica in kit ter se spopadla. Boj, ki smo ga videli, je bil boj za življenje.

Kit krvavi že iz najmanjše rane in kri, ki mu teče, bi napolnila lahko sode. Zato je bilo morje okrog in okrog bojišča vse krvavo in vse razpenjeno. Med peničimi valovi se je zibal kit sem in tja, padal z ene strani na drugo in poskušal vedno znova, da podobno, kakor mala podmornica, zbeži v morje. Kljub temu, da je bil napadeni kit štirikrat večji kot požrešni suličarica, ki je bila dolga le pet čevljev, ji ni mogel uiti. S svojim nad meter dolgim in ostrim nožem, s katerim ga je obdarila narava, se je zaganjal zdaj z leve, zdaj z desne v orjaka in mu rezal pri živem telesu ogromne kose mesa s telesa. Kit se je branil, kolikor se je mogel. Bil je s svojim repom po morju s tako silo, da so se dvigali več metrov visoki valovi. Ves čas pa je skušal potopiti se v globino, zakaj kit prenese take morske globine, v katerih suličarica že zdavnaj pogine. To je divja suličarica tudi vedela in kadar se je pripravljala kit, da bi se potopila, se je suličarica že pred njim potopila in se nato z neznanško hitrostjo, kakor živ torpedo, pogrnala proti njemu in mu zopet izsekala ogromen kos mesa s trupa. Včasih pa se je kitu posrečilo, da se je še pravčasno umaknil in morski divjak, ki se je pogrnal s tako silo skozi vodo, je švignil visoko iz vode, vendar je bil tako okreten, da se je okrenil že medtem, ko je padal po zraku in zopet zadel svojega smrtnega sovražnika. Po dolgem boju je začel kit omagovati. Vedno počasneje je udarjal po vodi, pogosteje je poskušal potopiti se v globino. Parnik je krožil okrog bojišča, sovražnika pa se ništa zmenila zanj. Vedno bolj pogosto in brezobzirneje napada suličarica. Kar naenkrat zopet švigne visoko v zrak, mnogo previsoko. V zraku izgubi ravnotežje in pade vznak z velikim ploskom v vodo. Preden ima suličarica čas, da se obrne in znova napade, kita že ni več. Potopil se je v globino, kjer si bo ozdravil rane, ki mu jih je zadal strašni boj.

Še druga dva smrtna sovražnika se večkrat srečata v morju in nihče

ne bi verjel, s kakšno besnostjo in divjostjo se spopadeta. Tjulinjev je več vrst. Večje vrste teh prebivalcev morja odlikuje čudovita vztrajnost, hitrost in pogum. V svojem potepuškem življenju po morju so nepreračunljivi. Tisoče in tisoče kilometrov prepotujejo brez vsakega razloga, izvojujejo na poti nešteto bojev in ostanejo večinoma zmagovalci. Večkrat se celo zgodijo, da prodrejo iz ledenih morij ob južnem in severnem tečaju daleč v tople podnebje. Celotna francoski obali so jih našli, prav tako pa v Avstraliji in pristanišču glavnega mesta, v Sidneyu. Morje ob avstralski obali pa kar mrgoli morskih psov, teh največjih in najstrašnejših morskih roparjev. Med tjulnji in morskimi psi pa vladata menda sovražstvo od pamti. Tjulenj kar pobesni, če zagleda v bližini morskega psa. V bližini pristanišča Sidneya so opazili v plitvem morju tjulej, se preko pivalca, potapljal in solnel. Bil je ogromna žival, star samec, kateremu se je poznalo, da je prebil že marsikaj. V bližino ladje pa sta zšla tudi dva velika morska psa in sta iskala odpadkov. Ko ju tjulenj opazi, se je zakadil kot izstreljen v morje in zdvijal kar nad oba sovražnika. Tjulnji plavajo z neznanško hitrostjo. Več kot 40 morskih milj preplavajo v eni uri zato je razumljivo, da je bil naenkrat v bližini morskih psov. Za ladjo se ni niti zmenil. Morska psa sta bežala kar najhitreje sta mogla. Tik pod gladino morja sta bicala s svojima repoma vodo in se poganjala naprej. Eden se je skrnil pod ladjo, druga pa je z napadom tjulenj. Bliskovito ga je napadel in ga zgrabil za hrbet, nato za trebuh, in kadar je zadel, je vedno iztrgal velikanske kose mesa zivega morskega psa. Sunkovitim napadom tjulnja se morski pes kljub temu, da ima najstrašnejši gobec med vsemi morskimi roparji, ni mogel ubraniti. Morski pes ni prišel niti do sapa. Niti enkrat ni mogel sam napasti in le malokdaj se mu je posrečilo, da se je izmaknil smrtonosnim udarcem. Komaj pičo minuto za tem, ko se je začel spopad, je že plavalo mrtvo in rasefrano truplo morskega psa po gladini. Tjulenj pa je izginil, 80 sekund za tem, ko je izginil tjulenj, pa je priplavalo na vrh drugo truplo morskega psa. Bilo je prav tako razmesarjeno, krvavo in brez življenja in počasi je priplaval iz globine tudi tjulenj, ne da bi se bal bližine ljudi, in je izginil med pečinami na obrežju.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
(ENGLISH SLOVENE READER)
Sivno samo
\$2.—
Naročite ga pri
KNJIGARNI 'GLAS NARODA'
216 West 18th Street
New York City

BABJA VAS

CLARA VIEBIG

34
Tako pobitega se še nikdar ni počutil. Ali je bil bolan? Res so se mu tresle roke, kadar je dvignil kozarec k ustim; njegove noge so bile pogosto, kot bi bile odbite. Toda bolan, ne, bolan ni bil. V temi stegne roko — ali ni bila to prav napravljena roka, da je mogla vreči na mizo dolar in vdariti po njem, da so poskakovale steklenice in kozarci? — Samo da je pri tem imel več veselja!

Vesljeje — Zataji zaničljiv smeh. Pri vsem, kar je storil, se je nekaj plazilo okoli njegovih ušes, je položilo roko na njegove prsi in ga tiščalo da ni mogel več lahko dihati.

Nedavno se je nekega nedeljskega večera pozno ponoči vrnil s Tino. S sklenjenimi rokami sta tavalá po gozdu. V največji temi ga potegna na mah; tedaj pa nenadoma posije lunin žarek skozi goste veje sredi na njen smejoči obraz. Vidno se zakremži, svetle oči blešče v zelenkasti svetlobi, beli zobje ji leskečejo, kot bi ga hoteli vzgrizniti. S klet vijo se ji odtrga. Tedaj pa luna pogleda skozi odprtino drevca in posije na čeli polni obraz. Celotno pot gre ž njo in nad Eifelschmittom se ustavi in srpo zre v daljavo. Smeje se, tako se je smejal Schmitz.

V Petru se porodi želja, da bi se komu zaupal. Nekolikokrat je bil zopet na grobih svojih starišev. Toda noben glas mu ni govoril iz globine. Mogoče sta bila huda, ker še ni bilo nobenega križa. Toda tako naglo se ni moglo vse zgoditi. Vsak dan ni mogel izmenjati dolarja; tako ncmni vendar niso bili kmetje. In odkar se je ta lisjak, Schmitz naselil v Eifelschmittu, mu je bil vedno opazovalec za petami. Na svojih potovanjih je moral vedno hoditi po velikih ovinkih.

Kaj, ko bi se izpovedal Tim! Bila je zvita. Naglo mu pride misel kot odrešenje — samo ne biti sam v strahu! Toda ravno tako naglo zopet zavrije to misel.

— Ženske imajo dolge lase, pa kratko pamet!
Ne, tega se ni smel podstopiti. In potem pa ž njo še razpoloviti?! Saj se sam za sebe ni imel dovolj. Kot surovo maslo na solncu, tako se je topil denar v njegovih rokah. Ni vedel, kam je splaval. Koča je bila gola kot poprej. In četudi niso več trpeli lakote, je bilo bolj malo denarja. In ta ga je vlekla in ona; ena ga je vlekla sem, druga tja — to je moral biti navsahljiv vir, iz katerega so mogli vsi zajemati.

Mogočen pretres je prišel na Peterčka. — smrtua utrujenost. Glava se mu je sklonila, rad bi jo zravnal, pa bil je pretruden; nikakor ni mogel, njegov hrbet je bil tako slab, kot bi v njem že ne bilo nobenega mozga.

XII.

Gorki dnevi so prišli nad Eifel, zgodnji poletni dnevi. Solnce je pripekalo na gole vrhove hribov in skale so odsevale žarke. Nevihte so prihrule, pa so zopet šle mimo. Pogosto se je spenjala mavrica nad dolino; tujak se je naslonila na griček, tam na goru.

Kar je bilo posejano, je dozorevalo.
Na Barbkini njivi je bila rž tako visoka, kot je bil Lovrene. Schneiderjevi bi bili radi imenovali "Luko evangelista" svojega vnuka — tako je bil zapisano njegovo rojstvo v koledarju. — toda Barbka je pri vsej svoji bolezní in slabosti vztrajala pri tem, da mora biti krščen po svojem očetu.

Zamišljena koraka Barbka po razboru in z roko gladi klasje, ki se je klanjalo v vetru. Kakó dolgo še? Komaj tri tedne, tedaj bo Peter in Pavel; takrat bo žito pričelo rumeneti in možje bodo prišli domov! Prišel je sv. Lovrene!

Z vzdihom zadovoljstva gleda po svojem polju. To je bilo veselje videti. Kot krtača je stalo žito in poleg je v vrsti in lepo okopano rastele krompir. Kot oaza je ležal košček zemlje v pustini drugih njiv. Komaj pedenj visoko je rastla koruza na drugih njivah in marsikatera njiva s krompirjem je izgledala, kot bi po njej gospodarili divji prašiči.

Z žuljavo roko gladi Barbka malemu Lovrenčku kodraste lase in ga gleda z velikim

veseljem, ko sedi zravnan v njenem naročju.

Kaj bo rekel, ko pride? Kmalu, kmalu! Njeno srce ji burno utriplje od veselja. Tu sem ga bo peljala, takoj prvi večer — komaj je mogla pričakovati, — kako bo gledal, ko bo videl, kako je vse bilo! Da, bil je božji blagoslov! Hvaležno sklene svoje in otrokove roke in se spusti v v travo na kolena.

Nato sede. Danes ko je nedelja, je mogla nekoliko počivati. Zamišljena gleda po pokrajini.

Gore vseokrog, kamor seže oko. Revna gorata zemlja. Izpod tanke plasti zemlje so štrlele skale; zelo majhne njive, ki so bile iztrgane suhi puščavi ali pa osrčju gozda.

In vendar je ljubila to zemljo. Z globokim dihom srka zveži zrak, ki ji je pihal nasproti. Kje je še bil tak zrak?! Kot ga ne bi nikdar mogla dobiti dovolj, odpre usta in ga vsrkava in požira kot kozarec dobrega vina. Otroka prime pod pazduho in ga ziblje po zraku. Lovrenček brea z nogami in vriska v neznanem veselju.

Dolgo ga drži tako z mečnimi rokami. — Eifelski zrak — domači zrak — ni mu ga mogla dovolj dati. Ako človeka prepilja tak zrak, potem je zdrav.

— Kjer je naš papa, tam smo tudi mi doma, kaj ne, Lovrenček? — pravi otroku, ki je še ni razumel in ga ljubeznjivo poljublja. Barbka pomisli na stisnjene ulice, na sivi zrak, na ropotanje strojev in za trenutek se je plazila po njenem obrazu bojazen. — Takoj nato pa se zopet zadovoljno nasmeje. — Kadar naju pokliče, pa bova takoj šla, kaj ne? Greva k najinemu papanu in ga pripeljava na njegov dom.

Kot bi se že dolgo zamudila, poskoči. — Škoda, da je danes nedelja; najrajši bi kar dalje delala. Delati brez prestanka, nikdar biti utrujena! Potem bo mogoče prišel čas, ko bo mogla pospraviti svoje stvari in bo šla za njim tja v tujo deželo. S praktičnimi mislimi je preračunala, da bo s svojim zaslužkom mnogo boljše izbahal.

Sicer je dobro zaslužil, toda je — kar je izdal za darila in kar je doma zapravil — presneto malo. Ni si mogoče mnogo prihraniti, ako mora človek plačati vsak kos kruha. In tedaj pomisli na lepe srajce, ki jih je sama sešila, katere mu je poslala — kako morajo sedaj izgledati!

Sama bi jih mogla prati in zlikati, kuhala bi mu in bi mu začrneli znoj brisala s čela. Nič več bi mu ne bi bilo treba iti v gostilno in tudi delavski dom mu ne bi bil več potreben; doma bi imel svojo zabavo. Sedel bi pri njej; pozimi ob topli peči, nad njo svetilka, ki bi svetila kot majhno solnce, poleti mogoče na vrhu, v katerem bi posejala solato in posadila krompir; tudi nekaj svetilic bi moralo biti v njem. Na nebu bi med tovarniškimi dimniki sijale iste zvezde kot nad Eiseibergen. In držal bi njeno roko in bi govoril: — Tako dobro se mi še ni godilo, Barbka!

NADALJEVANJE SLEDI

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso potrebo, in kdor je od večšega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanje zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti sorodnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, da m o vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

Metropolitan Travel Bureau

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Tukaj boste našli knjigo katera vas bo zanimala

MOLITVENIKI

- SVETA URA
v platno vez. .30
v fino usnje vez. 1.50
v najfinejšo usnje vez 1.80
v najfinejšo usnje trda vez 1.80

POUCNE KNJIGE

- Angleško slovensko berilo 2.
Angleško-slov. in slov. angl. slovar 30
Amerika in Amerikanci (Trunk) 5.

Radio, osnovni pojmi iz Radio

- tehniko, vezano 2.
broširano 1.75
Računar v kronski in dinarski veljavi 75

POVESTI in ROMANI

- Amerika, povest dobro, doma najbolje 65
Agitator (Kersnik) broš. 30
Andrej Hofar 30

Jurčičevi spisi:

- Popolna izdaja vseh 10 zvezkov, lepo vezanih 10.
6. zvezek: Dr. Zober — Tugomer broširano 75

Mladini znanstvenoraziskovalni listi

- 1. zvezek: Ode in elegije; Sonete; Romane, balade in legende; Tolmač (Levstik) 70

Slovenski Robinson, trd. vez.

- St. 27. (Fran Erjavc) Brezposelnost in problem skrbstva za brezposelne, 80 str., broš. 35

Splošna Knjižnica:

- St. 1. (Ivan Albrecht) Ranjena gruda, izvorna povest, 104 str., brširano 35

SPISI ZA MLADINO

- (GANGL)
3. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 povesti 50

IGRE

- Benciški trgovec, igrokaz v 5. dejanju 40
Cyrus de Bergerac, Herična komedija v petih dejanjih. Trdo vezano 1.70

PESMI in POEZIJE

- Akropolis in Piramide 30
Azazel, trdo vez. 1.
Balade in romane, trda vez 1.25

PESMARICA GLASBENE MATICE:

- 1. Pesmarica, uredil Hubad 2.30
2. Korško slovenske narodne pesmi (Svikiarič) 1, 2, in 3. sv. skupaj 1.

MALE PESMARICE:

- St. 1. Srbske narodne himne 15
St. 1a. Što čutiš, Srbine tuži 15

CERKVENE PESMI

- Domači glas, Cerkevne pesmi za mešan zbor 1.
12. Tantum Ergo (Premr) 30

NOTE ZA CITRE

- Koželjski: Poduk v igranju na citrah, 4 zvezki 3.50

NOTE ZA TAMBURICE

- Slovenske narodne pesmi za tamburški zbor in peje (Bajuk) 1.30

RAZGLEDNICE

- Newyorške, Različne, ducat 40
Velikonočne, božične in noveletne ducat 40

ZEMLJEVIDI

- Stenski zemljevid Slovenije na močnim papirju s platnenimi pregledbi 7.50

MOŠKI ZBOR

- Trije moški zbori (Pavčič) 40
Izdala Glasbena Matica 40

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM

- 1. del 40
2. del 40

MOŠKI ZBOR

- Trije moški zbori (Pavčič) 40
Izdala Glasbena Matica 40

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM

- 1. del 40
2. del 40

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM

- 1. del 40
2. del 40

KRATKA DNEVNA ZGODBA

KOBILICE

One noči, ko sem dospel v Sahelsko pristanišče v Alžiru (v Afriki), nisem mogel spati. Nova dežela, razdražena radi potovanja, lajež psov in strašna, moreča soparica, da bi se bil človek kmalu zadušil, kakor da roji komarjev ne prepunčajo zraka. Ko sem odprl okno, je vsela v motnem zraku težka megla, obrobljena s črno in rožnato barvo in se vlečda pod nebom kakor smodnikov dim nad bojiščem. Nobeden list se ni zganil in vsi krašni vrtovi, ki sem jih imel pred očmi; vinogradi, raztreseni po dolžnih holmeih, kjer je tako sladko vino, oni evropski sadovnjaki, ki so skriti v senenem zatliju, pomaranče in mandarine v dolgih mikro-kopičnih vrstah, vse to je bilo podobno žalostnemu zelenju, ki pričakuje nevihte. Celotne banane, ene nežne, zelenkaste, velikanske bilke, s katerimi se neprestano poigrava vetrič, ki giblje njihove tenke in lahke lase, so stale mirno pokonci kakor ravne perjanice.

Postal sem za trenutek in opazoval to čudovito rastlinstvo, kjer je zbrano drevje celega sveta in daje ob svojem času cvetje in plodove, ki so obsodeni v izgnanstvo (za izvoz). Med žitnim poljem in plutarji (hrastovje, ki iz njega spodnje skoraj delajo pluto za zamaške) se je lesketal potokček, ki je onega dušičnega jutra tako dobro del očem. Medtem ko sem občudoval bujnost in lepoto teh nasadov, on lep pristavo z mavričnimi arkadami in z od zarje belimi terasami, ki so jih obdajale stajne in slednji, sem se spomnil, da je ravno dvajset let, kar so prišli tukajšnji ljudje v Sahelsko dolino in da so našli samo ničevredno pastirsko bajto in neobdelano zemljo, ki je bila polna pritrkljavih palm in mastike. Vse so morali ti pridni in delovni ljudje iznova ustvariti, vse iznova postaviti. Zmerom so se upirali Arabci. Morali so pustiti plug in prijeti za meč. Potem so prišli Evropejci, vnetje oči, mrzlica, slaba letina, brezuspješni poskusi in borba z omejeno upravo, ki je venomer kolebala sem in tja. Koliko posla je bilo tukaj treba, koliko napоров in koliko neprestane pazljivosti!

Kljub temu, da sta že prestala najhujše čase in si s tako težavo napravila premoženje, sta bila oba meč in žena, na oči pristavi prva na nogah. Ob zgodnji jutranji uri sem ju slišal, kako hodita po veliki kuhinji v pritrkljavi in nadzorovani kuhinji kave za delavce. Nato se je oglašil zvonec in kmalu so se prikazali na cesti delavci. Bili so viničarji iz Burgonje (na Franeoskem), razcepami Kalibi (Afrikanci) z rdečimi čepicami na glavah, bičonosni mahonski težaki, Maletžani, Italijani, najrazličnejši ljudje, ki jih je težko vladati. Vsakemu izmed njih je gospodar pred vrati kratko in skoraj ostro odkazal delo, in ko je končal, je možakar dvignil glavo, pogledal nemirno proti nebu, in opazivi me dejal: "Slabo vreme za delo, ker piha široko (ognjeno vroč veter)."

In res so se z juga začeli kupčičiti z vzhajajočim solnceem vroči soparni oblaki, kakor če odpreš vrata razbeljene peči. Človek ni vedel, kam bi se dejal in kaj bi začel. Tako je preteklo celo jutro. Zajtrkovali smo na preprogi na galeriji in nobeden se ni upal pregovoriti besedico ali zganiti se. Psi so iskali hladu in se utrujeno iztezali po pločniku. Zajtrk nas je nekoliko pokrepčal; saj je bil tudi obilen in izvrsten zajtrk, kjer smo jedli krape, ščuke, veprovino, stahelsko maslo, jabolka, banane, piki krečiansko vino — prava mešanica vseh mogočih jedil, podobna narodi, ki nas je obdajala. Začeli smo vstajati od mize. Nena doma zaslisiško skozi steklena vrata, ki smo jih bili zaprli, da se zavaruje pred nezgodno vročino na vrta, strašno vpitje: — Kobilice! Kobilice!... Moji gostitelji je prebledel kakor človek, ki izve strašno nesrečo. Vsi smo hrlili ven. V hiši, ki je bila dolej tako mirna, je dobrih deset minut trajalo razburjenje, tekanje, kriki in nerazumljivo klicanje. — Hlapi so se zbudili in prileteli iz sence na hodnikih, kjer so bili pozaspali, tokli s palicami in v vilami, razbijali z grabljami, s cepe in z železnimi pokrovi ter z bakrenim posodo — skratka z vsakovrstnim orodjem, kar je pač vsakemu prišlo pod roko. Pastirji so trobili na svoje rogove in vzdignili strašen hrup, ki ga je pa preglasilo vpitje: — Ju, Ju! — katero so zagnale arabske žene, ki so pridrvele iz sosednjega taborišča. Zdi se, da včasih grozavsko vpitje, ki na daljavo pretresa vse ozračje, zadostuje, da se kobilice obrnejo drugam in se ne spustijo na tla. — Kje pa so prav za prav te strašne pošasti?

Na nebu, ki je brnelo od soparice, ničem opazil drugega kakor majhen oblakček bakrene barve, ki se je gost kakor oblak toče dvigal iznad obzorja in se bližal s šumom, kakršnega povzroči vihar v gostem leasu. Bile so kobilice! Bližale so se tesno strnjene med seboj, kot bi imele speta svoja suha in razpota krila. In čeprav smo vpili in kričali na vse grlo in razbijali, kar se je sploh dalo — se je oblak zmerom bolj bližal in na ravno se je spuščala njegova velikanska senca... — Kmalu je bil ravno nad nami in smo razločili, kako se okrajji oblaka trgajo in dobivajo oglati obliko. Nekatero jasno vidne rjavkaste žilice so se odtrgale kakor prve težke kaplje pred nevihto; nato pa se je razpršil ves oblak in suha toča, zužek se je s silnim hrústcem spuščala na tla. Kakor daleč so nesle oči, so bila polja in vrtovi pokriti s kobilicami, z velikanskimi, ko prst dolgiimi kobilicami!

Tedaj se je začelo pobijanje. Bil je strašen šumot in hrestanje, ko so pobijali in trli žulčke. Kakor bi mlati živa bitja! Z branami, s sekirami in s plugi so kopali ta živa in gomazeča tla; ali čim več so jih pobili, tem več jih je bilo! S prepletenimi zadnjimi nogami so gomazele v debelih plasteh; one na površju so preplašene skakale

in sedele na nosove konjem, ki so bili vpreženi za to nevsakdanje delo. Psi s pristave in oni iz arabske nasebine so tekali po polju, se valjali po kobilicah in jih besno morili. V tem sta prišli nosarčina naseljenec na pomoč še dve stotnji Turkov s trobentačem na čelu; in v tem trenutku se je slika pobijanja spremenila.

Vojaki niso kobilice trli, ampak so jih žgali in sipali prah v dolgih pramenih. Ker se mi je že pristudil neznošen smrad in utrujen od ubijanja, sem se vrnil domov. V notranjosti prištave jih je bilo le malo manj kakor zunan. Splazile so se v sobe in skozi odprta vrata, skozi okna, in dimnike silele v stanovanja. — Plazile so se po zidu, se vzpenjale po zavesah, ki so bile že docela se-

KAVČUKOV IN PREGOVNI PRAH

V zadnjem času sta se pojavili dve novi iznajdbi, ki obetata, da bosta do dna izpremenili velike dele sedanje moderne industrije. — V sredi junija je neka angleška tvrdka kupila patent, ki ga je izumil neki Nizozemec in kateri omogoča, da se pridobiva kavčuk direktno iz gumijevega soka, ki teče iz drevca na kavčukovih nasadih. To pridobivanje omogoča stroj, ki spreminja gosti in žilavi drevni sok v kavčukov prah. Novi stroj prihrani pri pridobivanju kavčuka zelo mnogo časa, delavnih stroškov in pomožnih sredstev, ne samo na plantažah kavčuka, ampak tudi tovarnam, ki predelujejo surovi kavčuk še naprej. Z novim načinom se bodo produktivni stroški kavčuka izredno znižali in od tega bodo imeli dobiček vsi, ki bodo prišli v dotiko s kavčukom, razen delavci na plantažah, ki bodo, kakor pač navadno, morali plačati račun. Moderni stroj bo namreč izpodrinil veliko število delavcev na kavčukovih plantažah in brezposelnost bo seveda še večja.

Pri dosedanem načinu pridobivanja kavčuka so delavci nabrani strjeni sok morali obdelovati dolgo časa z različnimi kemičnimi spojinami, dokler se ni sok po 3-4 tedenskem predelavanju spremenil v plošče iz surovega kavčuka. V tovarnah za kavčuk so te surove plošče morali s stroji pregneti kar je zahtevalo mnogo časa in šele nato so mogle tovarne dodati potrebne primese in kavčuk vulkanizirati. Novi stroj kažejo sedaj na kavčukovih plantažah in če se bo res tako obnesel, kakor to tovarna obeta, potem bo povzročil naravnost nesluhen preobrat v kavčukovi industriji. Izdelovalni stroški kavčuka se bodo izredno znižali in zato bo prišel v poštev zopet za mnogo novih izdelkov, za katere je bil do sedaj predrag. Zlasti bo lahko napredovala v Ameriki in Angliji že dobro uspevajoča industrija, ki izdeluje kavčukove plošče, s katerimi tlakujejo ceste.

Drugi izum, ki pa zna spreminiti dosedanjo prometno tehniko, so pa napravili s poskusom na novem Cunardovem parniku "Scythia". Poskusna vožnja tega parnika je morala dokazati, če se bo obnesel nov način kurjenja parnih kotlov na ladjah. Če se je res tako obnesel, kakor pišejo angleški in ameriški časopisi, potem morano pričakovati silne spremembe v industriji in cenah premoga. Na prvi poizkusni vožnji so ugotovili inženjerji paroplovne družbe, da so na 100 ton olja, s katerim kurijo na parniku parne kotle, prihranili 100 funtov sterlingov. To so dosegli na ta način, da so zmešali med surovo olje drobno pelet premogovni prah. Prihranek pa je nastal radi tega, ker je nova zmes dobila dobila mnogo večjo kurilno vrednost in je dotična množina mešanice, ki odgovarja kurilni vrednosti 100 ton olja za 100 funtov cenejša kakor olje. Olje stane 325-370 angleških funtov za 100 ton. Prihranek so dosegli na ta način, da so porabili star poskus, ki so ga

napravili med svetovno vojno na nekem ameriškem torpednem rušilnici. Že takrat je ta rušilec kuril svoje kotle z tako mešanico, vendar se pocenitev ni poznala, ker je bilo razmerje cen med surovim oljem in premogom takrat čisto drugače kakor danes. Vrh tega takrat niso poznali primernih strojev, ki bi mogli z majhnimi stroški mlati premog in ga enakomerno mešati med olje. Z novimi stroji, ki so jih sedaj uporabili, pa je to prav lahko mogoče in v Angliji se že veselo, da bo radi tega zopet nekoliko poživljen trg s premogom, ki je zadnje čase tako opešal.

Na parniku "Scythia" so uporabljali mešanico, ki je imela 40% premogovnega prahu in 60% olja. Kaj to pomeni v industriji premoga in olja, povedo sledeče številke: leta 1914 je bilo 89% vseh parnikov na svetu urejenih tako, da so jih naštetih kurjaci kurili samo s premogom. L. 1932 pa kurijo le še 56% vseh parnikov s premogom, 44% pa jih kurijo z oljem. Iz tega nujno sledi, da poraba in cena surovega olja nujno mora rasti, poraba in cena premoga pa mora padati. Ta novi način kurjenja bo odločno zmanjšal stroške, prinesel ravnotežje v obeh industrijah in omogočil praktično porabo tudi pri kurjavi drugih kotlov v industriji. Posledice bodo seveda silne in v korist vsem državam, ki ne vedo, kam bi s svojim premogom.

SKRIVNOST RDEČIH LAS

Znano je, da sta barva in značaj las v neposredni zvezi z osebnostjo, značajem in počutjem človekovim.

Po barvi las razločujemo v splošnem tri tipe: plavolase, rjavolase in črnolase. Čim izrazitejša je barva, tem izrazitejši je tudi v splošnem tip. Seveda pa prevladujejo vsaj pri nas mešani, manj izraziti tipi. Samo rdečelasci delajo izjemo. Ta tip je v vsem mnogo prostejši, odenki v plavo ali rjavo so zelo redki. Rdečelasci so pleme zase.

Natančne raziskave o pokazale, da imajo plavolase, rjavolase in črnolase osebe povprečno 80.000 las, od katerih jih dnevno izpade 80 do 100 in znova zraste. Rdečelasci pa imajo več las, ki so finejši in občutljivejši, tudi njih nosilci oz. nosilke so dosti občutljivejši od drugobarvnih oseb. V depresijah in boleznih izgube rdeči lasje popolnoma svoj lesket, postanejo pepelnati in jih je težko frizirati. V najkrajšem času pa se ti lasje popravijo, čim se poravi razpoloženje in telesno stanje njih nositelja.

Ljudski rek pravi, da imajo rdečelasci samo šest koz, dočim jih ima normalni človek sedem. Čeprav je to naziranje primitivno, vendar izvira iz opazovanja, da imajo rdečelasci posebno občutljivi-

HENRIK VIII IN NJEGOVE ŽENE

Omizje lepih deklic in sijajnih kavalirjev. Pri banketu, ki ga je priredil kralj Henrik VIII. za svoje mlade dvorne dame, je vse razigrano. Gostom izvrstno tekne divjačina in perutnina, slaščice in sladkarije. Vse to zalivajo s sladkimi težkimi vini. Njegovo veličanstvo je židane volje. Pred šestimi dnevi je bila njegova žena Katarina Howard — ko jo je snubil, jo je imenoval "rožo brez trnja" — obglavljena zaradi zakonske nezvestobe. To je bila za kralja le majhna epizoda, ki mu ni pokvarila dobrega razpoloženja. Naprotno, ojedina je v neki meri samo demon-stracija. Kralj hoče svetu dokazati, da je obglavljenje zakonolomke malenkost, ki ni vredna nikakršne pozornosti.

In vendar čuti kralj potrebo po omamljenju, hrupu, smehu, godbi in lepih deklicah. Kajti Katrinina nezvestoba ga je preverila, da je že star mož. Bil je v ljubko, malo Katrino, ki je bila šest let mlajša od njegove heckerle, let zaljubljen in jo je dvignil na prestol. Razvabil jo je in obkladal z drugocenostmi. Vse zaklade sveta ji je bil položil k nogam in tedaj mu je dala tako poniževalno razumeti, da ni bila po sreči nikoli njegova. Niti tajila ni, da ni bila mu ne zvesta, kakor so delale druge žene, ki jih je bil zaradi enakega prestopka poslal na morišče. Ne, še ko je stala pred krvnikom, je priznala ljubezen do svojega ljubimca: "Umiram kot kraljica, rajši pa bi umrla kot Cluopperova žena". Za Katrino je bil Henrik pač star mož, ki ji je lahko daroval krono, ni si pa mogel pridobiti njenega srea.

A kaj bi s tem! Lepe, mlade dvorne dame, zbrane pri tem omizju — vse so dovršene krasotice, kakor ugotavlja njegov bistro oko — vse te sedemnaest do osemnajstletne ljubke stvarce zrejo samo nanj, na petdesetletnika in se niti ne zamejajo za elegantne mlade kavalirje, ki jim dvorijo. Če pripoveduje kralj z nadušljivim in zvoničim glasom kakšno nesalonsko žuto, tedaj teknujejo te visoko plemenite heere njegovih zvestih lordov med seboj, kako bi se mu gladkeje nasmejale in tako Njegovo Veličanstvo vedno iznova kočno uverile, da se niso še nikoli tako čudovito zabavale kakor sedaj. — Včas vstane kralj, napravi par korakov po dvorani, se ustavi in pogladi — neglede na dvorno etiketo — to ali ono lepoticco, s prsti, ki so vsi obloženi z nakitjem. To njegovo gladenje je vse prej nego očetoško. In naj si je dama, ki ji je izkazal svojo prijaznost na ta način očarljiva heč lorda Cobhama ali oblegana pastorka lorda Listeha ali očarljiva nečakinja Southamptona — vsaka se ozre hvaležno k njemu in v vseh ostalih se tedaj razvname zavist. — Včas seveda, kadar postane pogled kralja hotljiv in ukazljiv, se deklice stresejo in se jim zdi, da sta hušknila skozi dvorano krvavi postavi. Henrik VIII. se je bil navadil jemati za žene mlade dvorne dame. Ana Boleyn, Ivane Seymour, Katrin Howard — kako so žarele sreče, ko so stale z njim pred altarjem in vendar kako strašne smrti so končale! Žene, ki jih ni poslal na morišče, je duševno umoril. Pet zakonov tega nasilnika, v katerem se družil muhavost pasje z neronsko grozovitostjo, se je začelo v raju in končalo v peklju. Navarna sreča je, biti ljubica Henrika VIII. — še nevarnejše pa čuti marsikatera mlada dvorna dama, kako jo spreletajo rahla mrščavica: "Katera pride zdaj na vrsto? Katera bo naslednja?"

In zopet je dvorna dama, ki jo kralj povzdigne na prestol. Katarina Parr postane Henrikova šesta žena. Vendar ona ni več zaslepljujoča lepoticca, ta ena in tridesetletna vdova po lordu Latimerju. Po postavi je majhna, njen obraz je veder in cvetoč. Zdi se naravnost nemogoče, da jo kralj tako dolgo ne opazi. Henrikovo oko je še vedno ljubilo škrlat, karmoišča in brokat — na Katrinini Parr pa ni bilo nič tega. Je pač ljubka in čedna, nikakor pa ne več očarljiva. Čemu se je odločil Henrik pravezanjo? Ali je čutil, da ni več dovolj veliki strasti, da ni več dovolj mlad in si zato želi udobnosti temperiranega zakona?

Ko jo je zasnil s svojim patetičnim nasmehom, je Katarina prebledela. Od strahu blela mu je izjavila: "Bilo bi boljše postati vaša ljubica nego žena." Ampak moža Henrikovega kova se ne sme zavrniti — čeprav je treba zato umreti. Katarina pa ne deli več usode svojih predhodnic. Čeprav mra tu sama občutiti njegovo brutalnost in na blaznost njegovo samovoljnost, vendar ji je dano, da vse to preživi.

Henrik umre težke smrti. Bolezen je njegovo obličje pobarvala črno, po njegovih nogah divja bolečina. Včas ga peče, kakor bi ga žrli plameni, včas ga spreletava leden mraz. Jezik mu oteče, zobje mu šklepečejo. Tako se je rušila ponosna trdnjava. Henrik je kakor v napolni mrmral predse in ljudje so se mislili, da ni več živ. Vendar je še dihal, v prividih se je obnavljalo pred njegovimi očmi minulo življenje. Spanska Katarina, ki jo je bil zavrgel, ker se jo je bil navečal, prihaja kakor senca od njega in se mu bojuje smehljiva. Kako ne-

popisno jo je mučil, videl šele zdaj, ko se mu zdi, da ji bere v očeh njegovo ljubezen. In tam lepa ženska s plantetičnimi črnimi očmi, pred katero bi človek pokleknil in je v obraz blela kakor dih: Ana Boleyn, ki jo je dal obglaviti. Ali se vstala od mrtvih? Ali niso njene lepe glavičice ločili od telesa? Ali se mu bliža, da bi obracunala z njim? In Ivana Seymour in Anna Clevo in Katrin Howard — ali se mu ne bližajo vse, njegove nesrečne žrtve? Prikazni izginjejo, en se zbrani in zave ter vidi, da kleči pred njegovo posteljo Katarina Parr.

In ker ga Katrinin jok moti, ji veli z robotnim glasom, naj ga v njegovem smrtnem boju ostavi samega. Čež nekaj mikotprnih ur pa ga ni več med živimi.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

Ta GLOBUS kaže v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeči se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave. KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN. V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev. MODERN VZOREC. KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM. CENA S POŠTINNO VRED \$2.50. ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA "GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE, GA DOBE ZA \$1.75. "GLAS NARODA" 218 West 18 Street New York, N. Y.

Mali Oglasi imajo velik uspeh. Prepričajte se!

Trpljenje ljubezni

ROMAN IZ ŽIVLJENJA Za Glas Naroda priredil I. H.

17

(Nadaljevanje.)

Mnogo, Rado! Nad pričakovanje sem z njo zadovoljen. Za trenutek gleda Rado Mirka, ki pa ni kazal nobene zadrege in tako Rado opusti vse vsiljive misli. Mirko je imel navado, da je takoj pričel dvoriti kakšni novi znanki. Mogoče ga je njegovo delo tako zelo prevzelo, da izjemoma ni imel smisla do ničesar drugega.

Iz neznanega vzroka mu Mirko ni zaupal, da je že tukaj nekaj bilo.

Skupaj gresta od vaje. Erika mi je včeraj pisala, — pravi Mirko, — kmalu se zopet vrneta. Srečko je dolgočasno in pravi, da mu gorovje ne prija — premirno je zanj in manjka mu dela —

Erika! Pri njenem imenu teče Rado kot vrelce proti sren. To ljubko ženo je vendarle zelo pogrešal in veselilo ga je, da jo bo zopet kmalu videl.

— Skoraj ti moram napraviti poklon, Mirko: zelo si se poboljšal. Javno se vidi Trudin vpliv, — se smeje Rado.

Mirko, ki je pričakoval, da mu bo prijatelj kaj drugega povedal — mogoče še kako pohvalno besedo o njegovem delu — postane rdeč.

— Kaj misliš s tem?

— To že sam veš! Zdaj povej, kako si z njo?

— Prav nič! Saj vendar nisem brez vesti! — odgovori Mirko resno, — meni je samo ljubka sestra, katero sem že tudi — priznam ti — včasih poljubil, toda samo v šali.

— Saj drugače tako ne delaš kaj takega! In mati? Mirko vzdihne.

— To je pa zopet poglavje za sebe. Mislim, da imaš prav, in mi gotovo ne bo preostajalo drugo, kot da tam postavim svoj šotor, ako bo stara dama postala še bolj jasna. Sicer vedno govori o hčeri in mi je že popolnoma jasno povedala, da ji noben drug zet ne bi bil tako po volji kot jaz, ker ve, da mi jo more z mirno cem zaupati.

— Kdo se tukaj smeje? — pripomni Rado.

— Jaz! — odvrne Mirko. — Toda, Rado, po malo se bojim. Ko sem nekoč pripomnil, da pri tvojih poklien ne morem misliti na to, da bi kako mlado žensko navezal na sebe, je rekla, da je dovolj starejših, zrelih ljudi, ki so sli skozi trpljenje in izkušnje in ki si ničesar bolj ne žele, kot zopet imeti življenjski cilj — možu napraviti življenje kar najprijetnejše, odvratači vse motenje pri njegovem delu, tako da bi mogel živeti sam svojemu delu in mu ne bi bilo treba skrbeti za vsakdanje stvari.

Rado žvižga skozi zobe.

— Zavidam te, Mirko. Toliko svetle cvete ob tvojem potu, da si v resnici v zadregi, katero bi utrgal.

Zamišljen gleda Mirko pred se.

— Mislim, da je najbolj pametno, da nobene ne utrgam! Kajti — da ostanem enak s teboj, nimam nobenega kozarca, kamor bi mogel svetlice postaviti.

— Ali jih moraš hraniti? Svetlice so dovršile svoj namen, ako so ti eno uro dale opojnost barve in vonj cvetja. Ali pa jih moraš izkopati z vsemi koreninami in imati potem obveznost, da jih gojiš in jim ostanee zvest — ako se ti poljubi.

— Treba bi bilo poskusiti. Saj človek ne ve, kake lastnosti živijo v njem. In pogosto sem že mislil, da ni najbolj neumorno, ako si človek ustvari zunanji red in mir — zares popolnoma drugače moreš delati, to sem sedaj opazil Lepa hišica tam zunaj — je lepo posestvo.

— Katera izmed obeh bo tedaj, Mirko? Matli ali hči? Kmalu se moraš odločiti. Svetujem ti mater. Popolna žena je in ni ti šele potreba iz nje napraviti dušo. V tej udobnosti, Mirko, pri kleti tvojega prednika, boš našel najudobnejše, najbrezskrbnejše življenje, mesto da bi se dvignil na višino! — Tvoje mesto je v življenju, v boju —

Mirko je slišal hladno zasmehovanje in obenem svarilo iz besed svojega prijatelja.

— Imaš prav, Rado. Za sklado leče mi je žal prostosti. Od tam se moram kmalu na kak način speniti. V nekem oziru mi je žal za Trudi. Je vendar nekaj levega živeti poleg tako čistega, nedolžnega dekleta! V taki bližini sam postaneš drugačen. Kako izobražena je ta mlada duša! V mojih rokah je mehak vosek.

— Popolnoma navdušen si! — Mislimi moram, da —

— Ne, Rado, ne! — Vem, kaj misliš, toda motiš se! Nikdar nisem brezvestno poskušal motiti njen mir. Proti njej sem se celo pokazal kot črna ovca! Vse o Uli, o kateri sem ji povedal — seveda samo površno. Teško mi bo — ti povem odkrito — iti proč od teh ljudi. Trudo imam v resnici rad. Toda samo eno moreš poročiti!

— In v tvojem slučaju: nobeno! — pripomni dr. Grom.

— Ti nepopoljšljivi sovražnik zakonskega življenja! Zares sem radoveden, ako te ne bo enkrat prijelo —

Rado se smeje po svoji navadi. Prijatelja se ločita.

Mirka obide občutek, da bi se zopet moral pobrigati za Ulo. Zadnje tedne jo je v resnici pogrešno zanemaril.

Zato ostane v mestu, gre k starišem, pozneje pa gre po Ulo, ko pride iz službe.

Ko ga nepočakovano zagleda, ji veselje šine iz oči.

— Ali vendar zopet enkrat misliš name, Mirko?

Zdi se mu, da je shušala in njen obraz je blede z bolestin izrazom. Proti njej se čuti kot grešnika.

— Tako malo sem imel časa, Ula. Saj veš, da sedaj delajo filme za moje delo.

— O tem prav ničesar ne vem, Mirko! Samo, kar mi je tvoja mati v moje presenečenje povedala! Mislila sem, da se baviš s svojo dramo.

Lahen očitek v njenih besedah, ki je bil popolnoma opravičen, ga nekoliko zadene, ker se čuti krivega.

— Ve ženske ste vse enake! Nerad govorim o nezleženih jajcih.

— Kar je vendar že javno in mnogi že vedo? — si misli Ula, toda ne reče ničesar, da ga ne razdraži. Saj je bila vendar vesela, da se je zopet spomnil. S ponizno ljubeznijo ga je ljubila in ta ljubezen se jo vidno razlivala po velikem, močnem dekletu.

Mirko spremi Ulo domov. Prvotno je imel namen posloviti se od nje pri vratih, toda v njenih očeh je bila ponižna prošnja, katero je razumel in tedaj se mu zbudi poželjenje po njenih ustih, katerih že toliko časa ni poljubil.

Skoro v zadregi je bila Ula, ko stopi z njo Mirko v njeno sobo. Da to prikrije, mu ponudi cigarete in mu natoči kozareček žganja.

Kar zadovoljna je bila, ko kmalu nato pride njena gosposinja, ki je hotela pozdraviti gospoda doktorja, ker ga že toliko časa ni bilo. Mogla si je misliti, njegovo veliko delo — saj je v časopisu

brala o izdelovanju njegovega filma; in delo jo je tako veselilo. Dobrovoljno ji Mirko odgovarja na njena vprašanja, dokler se u-ljudno ne poslovli.

— Vse mi je bilo nekaj novega, Mirko, kar si povedal gospoj Rodičevi —

— Dogodki se kar preskajajo, Ula! Bilo je vendar le pametno, da sem šel od starišev. Preveč so me mučili z očitki in opominji! Od tedaj naprej prav lahko delam, ker sem sam in me nikdo ne moti! Kar naenkrat sem skočil film, zdaj pa bom zopet nadaljeval s svojo dramo, ki bo izšla v početku prihodnje igralske sezone. Moj prijatelj Likar se za njo zelo zanima in bo v njej igral glavno vlogo. Pravi, da znam ljudi vsvariti polne življenja in krvi! Mnogo drži na moje znanje.

— Kako me to veseli! — pravi Ula iskreno in ga nežno pogleda di po roki.

Mirko jo trdo drži za prste in ji globoko pogleda v oči, da zardela povesi trepalnice.

— Ula —! — Mehko in proseče mu pride ta beseda skozi ustnice, medtem ko ji položi roko okoli bokov ter jo počasi pritegne k sebi.

— O, Mirko! — Skoro jokaje položi svojo glavo na njegove prsi. Mirko jo poljubi. — Mirko, ali me imaš še vedno kaj rad?

— Ali o tem dvomiš? — in pod svojimi poljubi ji šepče: — Saj si ti vendar najboljša, najljubša! Ti si moja Ula.

In Ula se potopi v sreči in blaženosti.

(Dalje prihodnjič.)

AFERA LEPTNE KRALJICE

Pariški in drugi listi poročajo o senzacionalni aferi Alice Diplarakonove, ki je bila leta 1930 proglašena za grško in evropsko kraljico. Po vesteh teh listov je le-prispela na jahti znanega romanopisca Paula ...

Samo dve ženski sta se lahko doslej pobahali, da sta videli ateške samostane od znotraj, in sicer je bila prva hči angleškega postelnika Canninga, ki si je dostop izsilila po diplomatski poti, druga pa žena nekega grškega cerkvenega mecenca, ki je prišla, da poljubi neke relikvije.

Diplarakonova si ni izbrala niti diplomatske niti pobožne poti, temveč tipično žensko. Z Morandovo ženo sta se namreč preoblekli v mornariški krog in sta privlačili za jahte na sveti polotok. Takoj pri prvem samostanu sta s svojo lepoto prenamili mladega menišča, da jima je odprl prepovedana vrata. Za nesrečo pa se je zbudil iz opoldanskega spanja starejši menih, ki je hitro zavohal, kaj se dogaja, in pred njim sta predrzni ženski pobežnili na vsi moči v čoln in na jahto. Sedaj bo carigranski patrijarh bivšo lepotno kraljico baje ekskomuniciral iz pravoslavne cerkve.

K vsemu temu pa je treba pripomniti, da je Diplarakonova tedi dni odločno demantirala to zgodbo, ki jo kot dobrodošlo senzacijsko servira pariški in atenski tisk. Po njeni lastni izjavi ji ni nikoli niti od daleč prišlo na um, da bi se na takšen način pregrešila zoper cerkvene postave.

OVRTNIKI V RUSIJI

Vseruska konferenca mladih komunistov, ki je pred nedavnim zborovala v Moskvi, je izdala uradno dovoljenje, da smejo sovjetski delavci in uradniki, ki pripadajo komunistični stranki, zopet nositi bele ovrtnike. To velokodušno dovoljenje utemeljuje s tem, da je prišla sovjetska Rusija že v novo razvojno dobo, kjer se komunistom ni treba več bati, da bi jih radi obleke smatrali za reakcionarne protikomunistične elemente. S tem so mladi Rusi prelomili tradicijo, ki je zahtevala, da vsak pravoveren sovjet nosi ali navadno rusko srajco ali pa mornariški jopič. Pred kratkim bi se zadelo vsakega, ki bi se upal pokazati z belim ovrtnikom, javno zaničevanje, danes pa je ta strah odpadel. Smešno na vsem tem je še najbolj to, da se tako revolucionarna Rusija povrača k meščanskemu ovrtniku, katerega so doslej smatrali za simbol zapadne kulture, med tem ko v zapadnih evropskih državah samih opušča prebivalstvo nerodni in nehitajni trdi ovrtnik. Meščanska tradicija, ki je postala meščanom samim nemogoča in neprijetna, se je preselila v najbolj nemučansko in revolucionarno deželo!

Sladkor ni noben luksuz, poleg kronpirja spada celo v vrsto najcenejših živil. Zelenjava, ribe, meso, celo kruh so znatno dražja živila. Napačno je naziranje, da uživanje sladkorja pospešuje debelost. V anglosaških deželah po-

SLADKOR IN DEBELOST

Sladkor ni noben luksuz, poleg kronpirja spada celo v vrsto najcenejših živil. Zelenjava, ribe, meso, celo kruh so znatno dražja živila. Napačno je naziranje, da uživanje sladkorja pospešuje debelost. V anglosaških deželah po-

rabijo neprimerno več sladkorja nego pri nas in vendar so to tipične dežele "vitke linije". V Združenih državah so napravili poskus, di je pokazal, da so osebe, ki so jim nalašč dajali več sladkorja, ostale vitke nego osebe, ki so jim dali isto število kalorij v obliki drugih živil.

V zadnjem času so sladkorju očitali, da škoduje zobem in pospešuje sladkorno bolezen. Te trditve spadajo v kraljestvo pravljic. Ne samo sladkor, ostanki vseh drugih živil med zobmi pospešujejo gnitje zob — če se človek pre malo poslužuje zobne ščetke.

ITALJANSKI GENERAL UMRL

Rim, Italija, 11. avgusta. — Generalni tajnik fašistske stranke S. E. Starace je izdal odredbo na vse krajevne fašistske tajnike, da počaste spomin umrlega generala Cecherinija. Generala Cecherinija smatrajo Italijani za velikega junaka, ker je (neuspešno) napadal goro sv. Mihaela proti peščici slovenskih vojakov.

PO 18 LETIH SE JE OGLASIL

Rim, Italija, 11. avgusta. — Iz Moskve prihaja poročilo, da se je po 18 letih jetništva, tekem katerega časa ni nikdar pisal svoji družini, avstrijski vojni jetnik Josip Vogrič, doma iz Gorice, zglasil pri italijanskem konzulu in zaprosil, da ga pošlje v domovino.

POZOR, ROJAKI

Iz naslova na lista, katerega prejema, je razvidno, kdaj vam je naročnina pošila. Ne čakajte toraj, da se Vas opominja, temveč obnove naročnino ali direktno, ali pa pri enem od naših zastopnikov

- CALIFORNIA Fontana, A. Hochevar San Francisco, Jacob Laushin COLORADO Denver, J. Schutte Pueblo, Peter Cu'iz, A. Saft'la Salida, Louis Costello Walsenburg, M. J. Bayuk INDIANA Indianapolis, Louis Banich ILLINOIS Aurora, Mary Butchar Chicago, Joseph B. Ish, J. Bevič, J. Lukanich, Andrew Spillar Cicero, J. Fabian Joliet, A. Anzelc, Mary Bamblich J. Zaletel, Joseph Hrovat La Salle, J. Spellich Mascoutah, Frank Augustin North Chicago, Anton Kobal Springfield, Matija Barbarich KANSAS Girard, Agnes Močnik Kansas City, Frank Žagar MARYLAND Steyer, J. Cerne Kitzmiller, Fr. Vodopivec MICHIGAN Calumet, M. F. Kobe Detroit, Frank Stular MINNESOTA Chisholm, Frank Gouže, Frank Pucelj Ely, Jos. J. Peshel, Fr. Sekula Eveleth, Louis Gouže Gilbert, Louis Vessel Hibbing, John Povše Virginia, Frank Hrvaticch Waukegan, Jože Zelenc MISSOURI St. Louis, A. Nabrgoj MONTANA Klein, John R. Rom Roundup, M. M. Panlan Washoe, L. Champe NEBRASKA Omaha, P. Broderick NEW YORK Gowanda, Karl Strnisha Little Falls, Frank Masle OHIO Barberton, John Balant, Joe Hill Cleveland, Anton Bobek, Chas Karlinger, Jacob Resnik, John Špannik Euclid, F. Bajt Girard, Anton Nagode Lorain, Louis Balant in J. Kumšč Niles, Frank Kogovšek Warren, Mrs. F. Rachar Youngstown, Anton Kikelj OREGON Oregon City, Ore., J. Koblaz PENNSYLVANIA Ambridge, Frank Jakša Bessemer, Mary Hribar Braddock, J. A. Germ Bridgeville, W. R. Jakobeck Broughton, Anton Ipavec Claridge, A. Yerina Conemaugh, J. Brezovec, V. Šo. vanšek Crafton, Fr. Machek Export, G. Previč, Louis Zupan. Čič, A. Škerlj Farrell, Jerry Okorn Forest City, Math Kamin Greensburg, Frank Novak Homer City in okolico, Frank J. renchack Irwin, Mike Paushek Johnstown, John Polants, Kravn, Ant. Taušelj Luzerne, Frank Balloch Manor, Fr. Demšar

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU 216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

- 13. avgusta: Augustus v Genovo Minnetonka v Cherbourg Statendam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer 14. avgusta: Cleveland v Cherbourg in Hamburg 15. avgusta: Rochambeau v Havre Pres. Roosevelt v Cherbourg in v Hamburg 16. avgusta: Berengaria v Cherbourg Berlin v Bremen Hamburg v Cherbourg in Hamburg 17. avgusta: Majestic v Cherbourg Helgenland v Havre 18. avgusta: SATERNIA v TRST Milwaukee v Cherbourg in v Hamburg Volendam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer 19. avgusta: Stettin v Cherbourg in v Bremen Deutschland v Cherbourg in v Hamburg 20. avgusta: Conte Biancamano v Genovo Homerie v Cherbourg Westernland v Havre 21. avgusta: Ile de France v Havre Aquitania v Cherbourg Rotterdam v Cherbourg in v Boulogne sur Mer 22. avgusta: Lemnath v Cherbourg Lafayette v Havre Pres. Harding v Cherbourg in v Hamburg Bremen v Cherbourg in v Bremen 23. avgusta: Majestic v Cherbourg Apollonia v Cherbourg Roma v Genovo 24. avgusta: Berengaria v Cherbourg Dresden v Cherbourg in Bremen Albert Balin v Cherbourg in Hamburg 25. avgusta: Europa v Cherbourg in v Bremen France v Havre Pennland v Havre 26. avgusta: Conte Grande v Genovo Statendam v Boulogne sur Mer Champlain v Havre St. Louis v Cherbourg in Hamburg 27. avgusta: Penland v Havre 28. avgusta: Columbus v Cherbourg in v Bremen

V JUGOSLAVIJO

Na Hitrem Ekspresnem Parniku ILE DE FRANCE 27. AVGUSTA (opoldne) 11. Septembra — 1. Oktobra PARIS 2. Septembra — 20. Septembra 9. Septembra NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agente French Line 19 STATE STREET, NEW YORK

VSE PARNIKE in LINIJE ki so važne za Slovence zastopa: LEO ZAKRAJŠEK General Travel Service 1359 Second Ave. New York, N.Y.

VELIKI JESENSKI IZLET V JUGOSLAVIJO Z najhitrejšim parnikom na morju

S. S. BREMEN 5 DNI DO CHERBOURGA : : 6 DNI DO BREMENJA ODPLUJE IZ NEW YORKA 15. SEPTEMBRA 1932 Pod osebnim vodstvom MR. VINCENT UJCICHA člana newyorškega urada North German Lloyd Za informacije vprašajte pri lokalnem agentu ali pri NORTH GERMAN LLOYD 57 BROADWAY, : : NEW YORK, N. Y.

- Meadow Lands, J. Koprivšek Midway, John Žust Moon Run, Frank Podmlšek Pittsburgh, Z. Jakše, Vinc. Arh. J. Pogačar Presto, F. B. Demšhar Reading, J. Pezdirc Steelton, A. Hren Unity Sta. in okolico, J. Škerlj, Fr. Šchifrer West Newton, Joseph Jovar Willock, J. I'eternej UTAH Helper, Fr. Krebe WISCONSIN Milwaukee, Joseph Tratnik in J. Šo. Koren Sheboygan, Leo Majcen WEST ALLIS Frank Skok WYOMING Rock Springs, Louis Tauchauf Diamondville, Joe Rolich Vsa zastopnik izna potrdilo na svoto, katero je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo. Naročnina za "Glas Naroda": Za eno leto \$6.; za pol leta \$3.; za štiri mesece \$2.; za četrt leta \$1.50. New York City je \$7. celo leto. Naročnina za Evropo je \$7. za celo leto.

Vsakovrstne KNJIGE POUČNE KNJIGE POVESTI in ROMANI SPISI ZA MLADINO se dobi pri "GLAS NARODA" 216 W. 18th Street New York, N. Y. Telephone: CHELSEA 3878 POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN